

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bodonovich Jenő ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Décsy Gábor ügyvéd által képviselt Nemzeti Erőforrás Miniszter alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 8.K.32.850/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2010. május 4-én kelt 8.K.32.850/2008/18. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 19. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.32.850/2008/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium Köznevelési Szakállamtitkára, mint első fokú hatóság a felperest köznevelési intézményfenntartói minőségében vizsgálta 2008 évben. 2008. március 12-én kelt határozatával a felperest 78.792.044 Ft visszafizetésére kötelezte. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes 2006. februári és szeptemberi igényléséhez mérten a 2007. február 19-i elszámolásban szereplő 51.669,25 fő eltérést mutat, ezért a visszajáró kiegészítő támogatás előírásáról kellett rendelkeznie.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2008. május 18-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolásában kitért arra, hogy a felperes részére a 2006 évi költségvetés végrehajtásáról rendelkező 2007. évi CXCVIII. törvény (továbbiakban Zárszámadási tv.) 10. § (1) bekezdése alapján a 2006 évi önkormányzati köznevelési támogatást kompenzáló egyszeri kiegészítő támogatás megállapítása független a miniszter által folytatott jelen eljárástól, amelynek tárgya a költségvetési törvényben megállapított kiegészítő támogatás elszámolása.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte előadva, hogy az Állami Számvevőszék (továbbiakban ÁSZ) jelentése értelmében a felperest 2006 évre a ténylegesen

folyósított összegnél magasabb támogatás illetve volna meg, nem pedig visszafizetési kötelezett megállapítása.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint a Magyar Köztársaság 2006 évi költségvetéséről szóló 2005. évi CLIII. törvény 30. § (2) bekezdése (továbbiakban Költsv. tv.), továbbá az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvény (továbbiakban Egyházfinanszírozási törvény) 6. § (3) bekezdése, a Költsv. tv. 3. számú melléklet 15. pontja, 16. a)-d) és 17. a) pontja alapján a felperest minden valós ellátott gyermek, illetve tanuló után 128.970 Ft/év kiegészítő támogatás tárgyévét követő év minisztériumi előirányzatai terhére, illetve javára. A Fővárosi Bíróság utalt arra, hogy a kiegészítő támogatás megállapításakor a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény végrehajtásáról rendelkező 20/1997. (II. 13.) Kormányrendelet (továbbiakban R.) 17/A. §-a szerint kellett eljárni, amelyről az R. 17/A. § (2) bekezdése szerint kellett elszámolni. A visszafizetési kötelezettség alapjául a korábban közölt létszámadatokhoz képest mutakozó eltérés szolgált.

A Fővárosi Bíróság hangsúlyozta, hogy a per tárgyát kizárólag az elszámolás eredményeként megállapított visszafizetési kötelezettség képezte, és ezen elszámolástól függetlenül rendelkezett úgy az Országgyűlés a Zárszámadási tv. 10. §-ában, hogy a felperes számára további egyszeri kiegészítő támogatást állapít meg. A Fővárosi Bíróság rögzítette, hogy a visszafizetési kötelezettség a felperes által közölt létszámadatokon alapult, melynek alapján a számítás helyessége könnyen ellenőrizhető. Ezen elszámolási eljárás körén túlmutató kérdés az, hogy a felperes 2006 évi költségvetési támogatása törvényi szinten helyesen került-e meghatározásra. A törvényben rögzített támogatási összegek megváltoztatása is csak törvényi hozzájárulási úton történhet. A Fővárosi Bíróság utalt arra, hogy a felperes által hivatkozott ÁSZ jelentés a perhez nem kapcsolható. Egyrészt, mert annak nincs közvetlenül kötelező ereje, másrészt az szintén országgyűlési kompetenciába tartozó kérdéseket érint. Az ítélet kitért arra, hogy a kiegészítő támogatás megállapításának és elszámolásának szabályai alapján a bejelentett létszámadatok szerint folyósított előirányzatokat nem lehet előlegnek tekinteni, amelyet a költségvetési évet követő elszámolás véglegesítene. Ezért a Fővárosi Bíróság nem látott lehetőséget annak vizsgálatára és megállapítására sem, hogy a felperesnek további kiegészítő támogatás jár.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a Pp. 2. § (1) bekezdés, 3. § (3) bekezdés, 177. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdésében foglaltak sérelmére hivatkozva kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát. Álláspontja szerint a költségvetési

támogatások teljes körű elszámolását szakértői bizonyítás útján kellett volna elvégezni, és az alperes által megállapított fizetési kötelezettséget a felperesnek járó további támogatásba kellett volna beszámítani. E körben hivatkozott az ÁSZ munkatársának tanúvallomására és kifogásolta a szakértői bizonyítás elrendelésére irányuló indítvány elutasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes az 1997. évi CXXIV. törvény 5. § (1)-(2), 6. § (1)-(5) bekezdései, a Költsv. tv. 30. § (2) bekezdés, a Zárszámadási tv. 10. §, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 114., 115. §-ában foglaltakkal. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek folyósított támogatási összegek összefüggnek. Önmagában a kiegészítő támogatás alapjául szolgáló létszámadatok szerint nem lehet megállapítani, hogy a felperesnek túlfizetése keletkezett-e vagy visszafizetési kötelezettsége áll fenn, ahhoz a 2006 évi költségvetési év valamennyi támogatását össze kell számolni. Sérelmezte a Zárszámadási tv. 10. §-ában megállapított további kiegészítő támogatás figyelmen kívül hagyását is. A felperes álláspontja szerint iratellenes az a megállapítás is, hogy a visszafizetésre kötelező határozat alapja az egyházi oktatási létszám változása. Az erre vonatkozó tényeket az általa indítványozott szakértői bizonyítás tárhatta volna fel.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kell döntenie. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. (BH 2002.29.) A bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló tényállás a jogerős ítéletet felülvizsgáló Legfelsőbb Bíróságot köti. (BH 1996.505.)

A Legfelsőbb Bíróság áttekintette a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket, azonban azok vizsgálata és értékelése alapján sem látta megállapíthatónak, hogy az R. 17/A. § (2) bekezdése szerinti elszámolás körében a felperes által közölt létszámadatokon túlmenően további finanszírozási kérdéseket vizsgálnia kellett az alperesnek.

A Fővárosi Bíróság helyesen választotta ketté a kiegészítő támogatás elszámolásának kérdését a felperes törvényben szabályozott finanszírozási kérdéseitől. Az alperes, illetve a Köznevelési Szakállamtitkár, mint első fokú hatóság az R. 17/A. § (2) bekezdésében meghatározott hatáskörében járt el az elszámolás vizsgálatakor. A felperes felülvizsgálati kérelmében nem tudott megjelölni olyan jogszabályi előírást, amely a felperes részére folytatott 2006 évi költségvetési támogatások teljes körének felülvizsgálatára és figyelembe vételére, beszámítására vonatkozó

hatósági hatáskört állapít meg. Ilyen hatáskör hiányában az alperes nem járt el jogszabálysértően, amikor kizárólag a közölt létszámadatok alapján végezte a kiegészítő támogatás elszámolását.

A Fővárosi Bíróság ezzel kapcsolatos álláspontját a vonatkozó jogszabályi helyek pontos megjelölésével ítéletének indokolásában részletesen kifejtette. A felperes nem adott elő olyan tényt, amely kétségesse tette volna, hogy az alperes határozatában elrendelt visszafizetés alapjául szolgáló létszámadatok, illetve a számításnál figyelembe vett egyéb adatok tévesek lennének, és ez az alperesi határozat megalapozatlanságát okozza. Ezért a Fővárosi Bíróság nem járt el jogszabálysértően, amikor a felperes által indítványozott szakértői bizonyítást mellőzte. Az ítélet indokolásából kitűnően helytállóan értékelte a tanúként meghallgatott számvevőszéki munkatárs előadását, illetve a csatolt és hivatkozott számvevőszéki jelentés tartalmát is. Az alperes eljárása nem ellentétes a Ket. 114., illetve 115. §-ában foglaltakkal sem. A felperes fellebbezése folytán ugyanis felügyeleti eljárást nem kellett folytatnia, illetve a fellebbezés miatt az első fokú hatóság részéről sem vált szükségessé a döntés módosítása vagy visszavonása. A felperes 2006 évi finanszírozásának esetleges téves, és a költségvetési támogatási elvekbe ütköző volta olyan igény, amely a perben vizsgált alperesi eljárás körében nem vizsgálható és nem érvényesíthető. A Fővárosi Bíróság ítéletében kifejtett indokok e körben is meggyőzőek.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság nem látott lehetőséget a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, és a jogszerű ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesnek költsége nem merült fel, a felperes személyes illetékmentessége folytán a felülvizsgálati eljárási illetékről sem kellett a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkeznie.

Budapest, 2011. január 27.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró